

S'obre la caixa dels trons de la LOCE

Fidel als dictàmens que vénen de Madrid, el Govern valencià està decidit a aplicar primer que ningú la llei de qualitat de l'ensenyament (LOCE), que entra en vigor aquest curs. Com i quan ho farà, però, no ho sap ningú.

Com ja va passar amb la privatització de la sanitat –l'Hospital de la Ribera n'és l'exemple per excel·lència– i amb la recent posada en funcionament de la LOU, el Govern valencià vol continuar sent el capdavanter en l'aplicació de les lleis –o experiments– que arriben de Madrid. Servilisme desinteressat o compliment estricte d'ordres superiors. No se sap. El cert és que en aquest començament de curs, el conseller d'Educació i Cultura, Esteban González Pons, fins ara una de les cares amables del nou Govern, s'ha compromès a convertir el País Valencià en la primera demarcació que experimente amb la llei de qualitat.

El procés, però, serà llarg. A hores d'ara, el Ministeri de Cultura encara treballa en l'elaboració de decrets per regular algunes de les novetats de la llei que no s'han posat en funcionament, com la revàlida o PGB (Prova General de Batxillerat) o el Títol d'Especialització Didàctica, en substitució de l'actual CAP (Curs d'Adaptació Pedagògica) que han de superar els llicenciats per exercir com a professors de secundària. En total, es calcula que faran falta uns 30 decrets per desenvolupar la llei, sense comptar els més de 130 reglaments autonòmics que s'hauran d'elaborar per fer-ne efectiu el compliment.

I és aquí, precisament, en els reglaments autonòmics, on el Govern valencià haurà de destinar els esforços. "Se suposa –ironitza Carme Molina, presidenta de FAPA-València i de la Confederació de Pares i Mares Gonzalo Anaya, l'organització majoritària del

sector– que tindrem l'oportunitat de ser els primers a comprovar les magnífiques de la llei."

Per començar, segons les promeses del Govern, l'assignatura d'informàtica no desapareixerà de l'ensenyament obligatori –com dicta la llei– i està previst que a partir del curs vinent entren en vigor la gratuïtat dels centres privats concertats d'educació infantil i la substitució de l'actual educació infantil (de zero a tres anys) per l'educació preescolar amb caràcter assistencial. És a dir, que si la LOGSE atorgava a aquesta primera etapa d'aprenentatge un alt contingut pedagògic, la llei de qualitat preveu només un servei purament assistencial. "Una cosa així com l'escola dels *cagons* que deien abans –afirma Carme Molina–, on els responsables simplement es dedicaran a canviar bolquers i a netejar moccs. Justament el contrari del que hem estat predicant durant anys."

De moment, però, de totes les mesures que preveu la llei, enguany al País Valencià s'aplicaran les mateixes que a la resta de l'estat referents a l'educació secundària: la recuperació de l'antic sistema de qualificacions (insuficient, suficient, bé, notable i excel·lent, acompanyades d'una qualificació numèrica), l'eliminació de la promoció automàtica de curs (amb la qual cosa repetiran curs tots els alumnes que suspenguen més de dues assignatures, inclosa la religió) i la reinstauració dels exàmens de setembre (en el cas del Principat, les recuperacions es faran al mes de juny). La resta de mesures, algunes tan polèmiques com l'elecció dels directors dels cen-

El president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, visita un col·legi de Viià-real (Plana Baixa) en la inauguració oficial del curs escolar, el passat 8 de setembre. El Consell s'ha compromès a incorporar el valencià a tots els centres educatius, un fet que contrasta amb l'augment d'hores de castellà que propugna Pilar del Castillo.

tres educatius a través d'una comissió formada en un 50% per membres de l'administració i en un altre 50% per membres del propi centre o la pèrdua de poder dels consells escolars, queden pendents de Madrid, segurament, per a després de les eleccions generals.

Els primers seran els últims. És per això, per la manca d'iniciativa pròpia, que la contundència de les declaracions, tant del president Camps com del conseller González Pons, ha quedat una mica en dubte. "Ens volen fer creure que serem els primers a aplicar la llei —explica Vicent Mauri, del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament (STE-PV)— mentre que en realitat no se n'han preocupat fins que no han començat les classes." "L'únic que tenim clar —afegeix— és que en la futura aplicació de la llei els nostres governants seran molt lleials a Madrid."

Aquesta lleialtat, sobradament demostrada en anteriors ocasions, és precisament la que posa en dubte algunes de les intencions de González Pons, que s'ha compromès per activa i per passiva a fer que tots els centres del país incorporen l'ensenyament del valencià durant

aquest curs, inclosos els centres de llengües estrangeres. Un compromís que entra en clara contradicció amb l'augment d'hores de castellà que propugna la ministra Pilar del Castillo.

En un recent informe, l'STE-PV denunciava la "desacceleració" i el "desequilibri notable" en l'ensenyament del valencià. Segons aquest informe, dels 912 centres de tot el país que imparteixen ensenyament en valencià, només un 6,25% són centres privats i/o concertats. La conseqüència és evident: la creació d'una doble xarxa educativa, ensenyament públic en valencià i concertat-privat en castellà. Si a això s'afegeix que un 32% de l'alumnat valencià s'escolaritza en centres privats, el resultat és que només estudien en valencià poc més de dos alumnes de cada deu. En canvi, el Govern de Camps ofereix les pròpies xifres i assegura que el nombre d'alumnes que estudien en valencià s'ha duplicat des del 1995. Unes dades que, segons el sindicat, evidencien només un creixement vegetatiu i no demostren cap aposta per l'ensenyament en valencià.

El de la llengua, però, només és un dels nombrosos comptes pendents en aquest inici de curs. El problema —ja

crònic— de la manca d'infraestructures ha tornat a protagonitzar les crítiques de sindicats i partits de l'oposició en la tornada a les aules. "El PP s'entesta a dir que el mapa escolar està tècnicament acabat —denuncia Manuel de Barros, secretari d'educació del PSPV—. Com s'entén aleshores que el 34,4% dels alumnes de primer cicle de secundària estiguen estudiant encara en col·legis de primària?" "El maig del 2003 —continua De Barros— faltaven 248 centres per construir, la qual cosa vol dir que si el conseller inaugura un centre cada setmana, com ha anunciat, tardaran encara cinc anys a acabar el mapa escolar."

La conseqüència més immediata d'aquest retard és la proliferació de barracons o aules prefabricades. I aquí tomen els balls de xifres. Mentre el PP assegura que "només un 3,4% dels alumnes [és a dir, 23.000] estudiarà en aules prefabricades", els socialistes denuncien que en són més de 40.000, és a dir, un 6,9%. "El fet que la Generalitat haja estat més de sis anys sense construir cap centre nou ha provocat en el darrer any i mig una autèntica allau de reformes —assegura Manuel de Barros—. I no només no han disminuït els barracons, sinó que

Enguany, 282.000 alumnes d'infantil i primària han començat el curs al País Valencià. De moment, els canvis que incorpora la llei de qualitat no els afecten, però l'any que ve podria entrar en vigor la gratuïtat dels centres privats concertats d'educació infantil.

VI CICLE DE CANTAUTORS

Burjassot 2003

LABORDETA 19 setembre
LUIS PASTOR

BEBO VALDÉS & DIEGO "EL CIGALA" 26 setembre

4 octubre **CARMEN PARÍS**
ARIANNA SAVALL I DIMITRIS PSUMIS

22:30h Auditori Casa de Cultura de Burjassot

Venda anticipada:
Serviticket, Servicaixa i
Casa de Cultura de Burjassot

VENDA D'INFANTS
Servicaixa
992 99 22 11
servicaixa.com

Ajuntament
de Burjassot

Cultura
Juventud

proliferen com a bolets", afegeix. El resultat d'aquesta situació –que els populars fa anys que qualifiquen de “provisional”– és que enguany han tornat les protestes per la manca d'instal·lacions adequades. “A tot això –remarca De Barros–, el lloguer de les més de 1.700 aules prefabricades repartides per tot el País Valencià costa 22 milions d'euros a l'any, sense comptar les despeses de muntatge” (4.680 euros per a cada aula de 15 m²).

Paral·lelament a l'increment d'aules prefabricades, també han augmentat les matrícules de fills d'immigrants. El nombre de nous nens escolaritzats s'ha triplicat al País Valencià en tres anys i enguany s'ha produït un increment d'un 11%. Les estadístiques, aquesta vegada reconegudes i acceptades pel Govern, tornen a ser força negatives. Dels 44.992 alumnes immigrants matriculats enguany, el 80% estudien en centres públics. “El 20% restant –denuncia De Barros–, que estudia en centres privats, no són immigrants, són estrangers...” El motiu, segons el conseller d'Educació, és que en els centres concertats encara no funciona el sistema de beques per a

menjador i transport, un fet que podria acabar convertint les escoles públiques en centres marginals.

Tot això, unit a la manca de recursos humans i econòmics del professorat per fer front a la creixent multiculturalitat dels centres educatius, ha provocat un cert malestar en sindicats com FETE-UGT, que critiquen la "manca de resposta de l'administració davant d'aquest nou fenomen".

Llei de què? Per sobre de totes aquestes crítiques i denúncies, és l'aplicació mateixa de la llei de qualitat la que continua provocant més reticències entre la comunitat educativa. Qualificada de "retrògrada", "obsoleta" i "centralista", la llei de qualitat de l'ensenyament es va aprovar per via d'urgència el desembre del 2002 i va obviar el gran moviment social que es va generar en contra. Els intents del PP de convèncer la societat que es tracta d'un sistema educatiu de qualitat que ajudarà a combatre el fracàs escolar i a millorar el nivell educatiu no han convençut ni sindicats ni associacions de pares, ni tampoc els partits polítics de l'oposició, que no només no s'atreveixen a pronunciar-ne el nom, sinó que també veuen en aquesta llei la tornada a un sistema educatiu elitista, que a més inclou la recuperació de la religió amb el mateix valor acadèmic que qualsevol altra assignatura. "És com tornar arrere -denuncia Vicent Mauri, d'STE-PV-, cap a un estat centralista. Si les competències educatives són de les autonomies, el més normal seria que foren els governs autonòmics els que s'encarregaren de dissenyar el propi model. I no com ara, que l'únic que pretenen és uniformitzar l'educació perquè a tot arreu s'estudie el mateix."

A tot això, res no se sap encara del finançament de la llei. Teòricament, el Ministeri d'Educació està pendent que el Consell de Política Fiscal i Financera tracte la qüestió. Aquest punt, que ha estat un dels més criticats per les comunitats autònomes, no comporta en canvi cap problema per al Govern valencià, que assegura que no li fan falta els diners. Només faltaria.

Rosanna Melià

www.mimsueca.com

17 al 21 de setembre de 2003

MIM

14ª Mostra Internacional de MIM a Sueca del 17 al 21 de setembre de 2003

